

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.340/2012/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. március hó 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A hivatali visszaélés büntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 5.B.412/2011/10. számú ítéletét ***megváltoztatja.***

A vádlott bűnös: hivatali visszaélés büntetében (Btk. 225. §).

Ezért őt a bíróság megrovásban részesíti.

A vádlott személyi igazolványának száma A.

A vádlottat kötelezi az elsőfokú eljárásban felmerült 9.810 (kilencezer-nyolcszáz tíz) forint és a másodfokú eljárásban felmerült 7.620 (hétezer-hatszáz húsz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

INDOKOLÁS:

A Székesfehérvári Törvényszék a 2012. június 20. napján kelt 5.B.412/2011/10. számú ítéletével a vádlottat az I rb hivatali visszaélés büntette vádjától felmentette. Megállapította, hogy a felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott bűnösségének megállapítása, büntetés kiszabása érdekében.

Fellebbezése indokolásában arra hivatkozott, hogy az elkövetéskor már másfél éve rendőr vádlottnak ismernie kellett a napi munkája alapját képező törvényeket. Mivel a vádlott által észlelt szabálysértés esetén az intézkedő rendőrnek feljelentési kötelezettsége volt a vádlott a szolgálati szabályzatot megszegve, a figyelmeztetés alkalmazásával azzal hozta kedvezőbb helyzetbe az eljárás alá vont személyt, hogy ellene nem indult szabálysértési eljárás. A tényállás azzal történő kiegészítését indítványozta, hogy a vádlott a szolgálati szabályzat 21. § (1) bekezdésében foglaltakat szándékosan megszegte, jogtalan előny szerzése céljából nem tett

feljelentést tanú1 ellen. Hivatali visszaélés büntetében a vádlott bűnösségének megállapítását és pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf. 922/2012/2. számú átiratában az ügy elbírálására nyilvános ülés kitűzését indítványozta és bejelentette, hogy azon részt vesz.

Az ügyészi fellebbezést és annak indokait fenntartotta.

Az ítéleti tényállás 3. oldal utolsó előtti és utolsó bekezdése, a 4. oldal (1) bekezdése azzal történő módosítását és részbeni kiegészítését indítványozta, hogy a vádlott a jogszabályokat szándékosan, azzal a céllal sértette meg, hogy a feljelentés elmulasztásával tanú1-t a szabálysértési eljárás alól mentesítse és ezzel számára jogtalan előnyt szerezzen. A vádlott bűnösségének megállapítását és az enyhítő szakasz alkalmazásával pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

A nyilvános ülésen az ügyész az elsőfokú bíróság azon indokát emelte ki, hogy nem szándékosan sértette meg a szabályt, valamint nem jogtalan előny szerzése céljából járt el, és ezeket azzal cáfolta, hogy a vádlott számára kötelező volt a szabály alkalmazása, alapvető volt a munkájához a jogszabály ismerete, a szóbeli figyelmeztetésnek nincs nyoma, a feljelentésnek pedig eljárásokkal járó következményei vannak. Fenntartotta az átiratban írtakat és az abban előterjesztett indítványát.

A vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, mivel nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése. Kifejtett álláspontja szerint az ítélet 6. oldal 2. bekezdése nem mérlegelhető felül, egyértelműn hiányzik a szándékosság és a célzatosság, miként a jogtalan előny is, tévedés esetén pedig a célzatosság nem állapítható meg. Utalt továbbá arra is, hogy már az elkövetés idején is vitatott volt a környezetvédelmi igazoló lap miatti szabálysértés, és az rövid idő múlva ki is került a szabálysértések közül.

Az utolsó szó jogán tett felszólalása szerint a vádlott úgy tudta, hogy ő dönthetett arról, hogy milyen intézkedést tesz, és úgy gondolta, hogy figyelmeztetést alkalmaz.

Az ítéltőábla az ügyész fellebbezése folytán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A felülbírálat során az ítéltőábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat túlnyomórészt betartotta. Eljárási szabályt sértett azonban az elsőfokú bíróság azzal, hogy a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredményét úgy használta fel, hogy nem rögzítette azt, hogy a felhasználás eljárásjogi feltételei fennállnak-e.

Az ítéltőábla az iratok tartalma alapján megállapította a haladéktalanság feltételeit illetően, hogy az IRM Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatának feljelentésének

kelte 2010. január 10-e. A Fővárosi Bíróság Elnöke 2010. február 17-én I.El.007/2/2010. TÜK. számon a titkos információgyűjtés tényét igazolta. A Székesfehérvári Városi Bíróság nyomozási bíró 2010. április 6-i I 00120/2/2010. számú végzése a Be. 206/A. § (6) bekezdése alapján engedélyezte az engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználást.

Mivel a Be. 206/A. § (1) - (5) bekezdésben írt feltételek megvalósultak, az elsőfokú bíróság törvényesen használta fel bizonyítékként a vádlott és felettese, tanú2 között lezajlott és a titkos információgyűjtés során rögzített beszélgetés hanganyagát.

Az elsőfokú bíróság a lehetséges és szükséges körben, kellő részletességgel lefolytatott bizonyítási eljárás során a vád tárgyává tett cselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként elemezte, egymással összevetette és értékelte.

A bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenysége eredményeként az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott, a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg. Ugyanakkor a tényállás 3. oldal 6. bekezdés utolsó mondata és a 7. bekezdés, illetve a 4. oldal első bekezdése olyan megállapításokat tartalmaz, amelyek a jogi indokolás körébe tartoznak, jogkövetkeztetés részei, ezért kirekesztendők a tényállásból.

Egyúttal az ítélet tábla kiegészíti a tényállást (ítélet 3. oldal (6) bekezdés) azzal, hogy a 218/1999. (XII. 28.) Korm.r. 64. § (1) bekezdésében foglalt szabálysértés esetén a feljelentés megtétele és a szabálysértési eljárás megindítása kötelező.

A fenti kirekesztéssel és kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottá vált, következésképp ez a tényállás irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének.

A vádlott iratszerűen ismertetett, részben ellentmondásos védekezése és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok elemzése és összevetése alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a vádlott a tanú1-gyel szembeni figyelmeztetést már a felettesével, tanú2-vel folytatott beszélgetés előtt, tanú2 telefonon elhangzott kérését megelőzően alkalmazta.

Az irányadó tényállásból azonban az elsőfokú bíróság helytelen jogkövetkeztetést vont le.

Nem foghat helyt a másfél éve aktív rendőri szolgálatot ellátó vádlott azon védekezése, hogy nem volt tisztában a munkakörének ellátásához szükséges jogszabályi rendelkezésekkel, és tévedésre sem hivatkozhat.

A helyesen megállapított tényállásból helytelen jogkövetkeztetést vont le az elsőfokú bíróság akkor is, amikor bűncselekmény hiányában a jogtalan előny, mint célzat hiánya miatt a vádlottat felmentette.

A törvényi szabályozásból adódóan a vádlottnak hivatali kötelessége lett volna a szabálysértés miatt feljelentést tenni. A jogtalan előny pedig éppen ennek a szándékos elmulasztásából adódott.

Így magatartásával a vádlott megvalósította a Btk. 225. §-ába ütköző hivatali visszaélés büntettét.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket illetően az ítélőtábla enyhítőként értékelte az időmúlást, míg súlyosítóként a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát.

A Btk. 71. §-a lehetőséget ad megrovás alkalmazására, ha a cselekmény az elbíráláskor már nem, vagy oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazott legkisebb büntetés kiszabása is szükségtelen.

A közúti járművek környezetvédelmi felülvizsgálatának szabályairól szóló 2010. január 1-től hatályos 77/2009. (XII. 15.) KHEM-IRM-KvKM együttes rendelet alapján a környezetvédelmi adatlap a „műszaki adatlap” részét képezi, önálló érvényessége, hatósági engedély jellege megszűnt, így már nem tartozik a szabálysértésekről szóló 2002. évi II. tv. 221. §-ában foglalt szabálysértés hatálya alá. Miután a tényállásban írt szabálysértés önállóan már nem szankcionálható, a vádlott cselekménye sem veszélyes olyan fokban a társadalomra, hogy szükséges lenne büntetés kiszabása. Az ítélőtábla a vádlottal szemben elegendőnek tartotta, hogy rosszalását fejezi ki és felhívja, hogy a jövőben tartózkodjék bűncselekmény elkövetésétől.

Mivel az ítélőtábla a vádlott bűnösségét megállapította, a Be. 338. § (1) bekezdés alapján kötelezte az elsőfokú eljárásban, valamint az eredményes ügyészi fellebbezés folytán a védelmének ellátásával felmerült, a Be. 381. § (1) bekezdése alapján megállapított, másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta.

Budapest, 2013. év március hó 1. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.

előadó bíró

Dr. Halász Irén sk.

bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 5.B.412/2011/10. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.340/2012/8. számú ítéletében írt változtatással 2013. év március hó 1. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2013. év március hó 1. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő